

Globale unge, foren jer! Afvis geopolitik – Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, 17. december 2025

HARLEY SCHLANGER:

Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. I dag er det den 17. december 2025. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært.

Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Vi befinder os i en situation med enorm fare og en eskalation af provokationer fra City of London og de europæiske hovedstæder – den såkaldte *Koalition af Villige*. Jeg vil gerne begynde med et tegn på håb, nemlig at unge mennesker over hele verden reagerer på jeres opfordring til at organisere en global bevægelse for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, der fredeligt kan erstatte det sammenbrudende imperiale system.

Den 14. december blev der afholdt en onlinekonference under sloganet **“Young People of the World Unite!”** (*Unge mennesker i verden, foren jer!*), som samlede unge fra mange lande med et fælles engagement i at afvise den imperiale geopolitik, der driver os mod krig.

Som initiativtager til denne opfordring – Helga – levede begivenheden op til dine forventninger?

HELGA ZEPP-LAROUCHE:

Ja, jeg var faktisk meget glad for det. Fire uger tidligere havde vi en konference i Paris med stort fokus på netop en sådan ungdomsbevægelse. Hvis man ser på deltagerantallet ved den nylige Zoom-konference, var der langt flere lande repræsenteret.

Jeg har helt klart en fornemmelse af, at gnisten er tændt, og at unge mennesker indser, at vi befinder os i en utrolig situation, hvor der hver dag sker nye udviklinger, og hvor verden bevæger sig i mange forskellige retninger.

Det betyder, at unge mennesker ikke blot har ret til at lade deres stemmer høre – i betragtning af at fremtiden tilhører dem – men også, at mange af de gråhårede statschefer, der driver dette krigsmageri, ikke vil være her, når konsekvenserne af deres politik for alvor viser sig. Det kan endda ske langt tidligere.

Under alle omstændigheder har unge mennesker ret – og efter min mening endda pligt – til at lade deres stemmer høre, for menneskeheden skal fortsætte. Det er deres liv, der lige er begyndt.

Så ja, jeg var meget tilfreds. Vi havde to paneler. Det første panel havde fire talere: Dr. Naledi Pandor, tidligere udenrigsminister i Sydafrika; ambassadør Sisulu, Sydafrikas ambassadør i Mexico, som kommer fra en meget berømt familie i Sydafrika, der arbejdede tæt sammen med Mandela; Jacques Cheminade, leder af *Solidarité et Progrès*, vores søsterorganisation i Frankrig; og så mig selv.

Der var allerede en meget livlig diskussion. Men diskussionen blev endnu mere livlig i det andet panel, så jeg synes, det var en klar succes.

SCHLANGER:

Hvad er planerne for det næste møde?

ZEPP-LAROUCHE:

Mange! Først og fremmest var der en generel enighed om, at alle ønsker at opbygge organisationer dér, hvor de er. Man kan derfor forvente, at der vil opstå mange lokale organisationer i mange lande – i Afrika, Latinamerika og andre steder.

Der vil også blive afholdt kurser om min afdøde mand, Lyndon LaRouches, økonomiske teori, fordi der er en reel hunger efter at forstå, hvad der er galt med økonomien. Hvorfor er Kina for eksempel så succesfuldt? Hvorfor er Tyskland ved at kollapse? Man er nødt til at have en teoretisk begrundelse for alt dette.

Der var også stor begejstring for idéen om en dialog mellem civilisationer og kulturer, fordi disse unge mennesker kommer fra mange forskellige nationer. De har alle deres egne stolte traditioner og ønsker at studere deres egen historie såvel som andre nationers historie. Der vil derfor blive afholdt begivenheder af den slags.

Jeg synes, det var meget livligt, og jeg glæder mig til at arbejde sammen med disse unge mennesker i fremtiden.

SCHLANGER:

Desværre må vi vende os mod den krigsindsats, der foregår i et accelererende tempo. Der var et møde mellem krigsfraktionen – den såkaldte *Koalition af Villige* (villige til at dræbe deres egne befolkninger, formoder jeg) – og Zelenskyj.

Der blev lovet mere støtte, penge osv., mens man tilsyneladende ikke var klar over, at våben ikke vil påvirke

udfaldet, men blot føre til, at flere mennesker bliver dræbt. De taler også om fredsbevarende styrker i Ukraine og om pres på Trump.

Det er klart, at Putin ikke vil acceptere disse krav. Betyder det, at de europæiske ledere låser sig fast i en permanent krig?

ZEPP-LAROUCHE:

Ja, det er en mulighed. Hvis man ser på formuleringerne i den fælles erklæring, var det ikke en fælles erklæring med amerikanerne. Hvad betyder det? Det betyder, at der ikke er amerikansk opbakning til det, de ønsker at forfølge.

Det indebærer naturligvis, at spændingerne med USA vil fortsætte. Russerne er allerede begyndt at afvise de forskellige punkter. Lavrov, Ryabkov, Peskov og flere andre russiske embedsmænd har allerede sagt, at de såkaldte sikkerhedsgarantier i realiteten svarer til NATO's artikel 5. Det er naturligvis et trick – det skal være NATO-lignende uden at kalde det NATO.

Jeg tror, Rusland mange gange har gjort det klart, at de ikke vil acceptere såkaldte fredsbevarende tropper fra NATO-lande. En af disse russere – det var måske Ryabkov – sagde endda, at NATO i sammenligning ville være mere stabilt, fordi der dér findes visse strukturer og procedurer. Hvis man kun har landene i *Koalitionen af Villige*, ville det være endnu mere destabiliserende.

Jeg tror derfor ikke, det vil lykkes. Jeg har endnu ikke set et svar fra Trump eller Trump-administrationen, men jeg kan ikke forestille mig, at Trump – efter at have ændret hele USA's strategiske udsigter, som det kommer til udtryk i den nationale sikkerhedsstrategi – vil gå ind i en konfrontation med Rusland.

Jeg ved, at NSS-dokumentet blev udformet med henblik på at flytte fokus væk fra konfrontation med Rusland og i stedet mere eller mindre normalisere forholdet til Rusland, samtidig med at fokus flyttes til den såkaldte vestlige halvkugle.

Vi må se; det er for tidligt at sige i dag. Jeg så ikke noget svar, før vi begyndte denne diskussion.

SCHLANGER:

Jeg bemærkede, at der var en række spørgsmål sendt til mig om forvirringen omkring, hvad den amerikanske politik egentlig er med det nye strategiske dokument. Især blev der henvist til en rapport fra London om, at der vil være et tættere samarbejde mellem amerikanske og britiske tech-virksomheder inden for kunstig intelligens og lignende.

Den nye chef for MI6 sagde, at frontlinjen er overalt. Derfor spurgte flere personer:

“Accepterer præsident Trump dette samarbejde med Storbritannien? Er han ikke klar over, at Starmer arbejder imod hans bestræbelser på at normalisere forholdet mellem USA og Rusland?”

ZEPP-LAROUCHE:

Jeg tror, det er et stort spørgsmålstegn. Da Trump accepterede kong Charles' invitation til statsbanketten, havde han nogle af de øverste direktører fra flere af de førende AI-firmaer i Silicon Valley med sig. De havde allerede på det tidspunkt besluttet at oprette fælles forretningsinvesteringer i Storbritannien.

Jeg tror derfor, at dette kan udgøre en meget stor sårbarhed, fordi disse mennesker ... Jeg fremsatte denne opfordring om, at man bør erstatte NATO med en omfattende sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som bør være universel og omfatte alle.

Hvis den ikke omfatter alle, vil det føre til en katastrofe.

I denne opfordring indsatte jeg et link til en video, som NATO havde udgivet som propagandavideo for sig selv. Det er den mest psykotiske, psykedeliske, vanvittige science-fiction-fortolkning af virkeligheden. Jeg mener virkelig, at alle bør se denne video, for hvis NATO udsender noget som dette som PR for sig selv, behøver man ikke et angreb – det er et angreb i sig selv.

Det menneskesyn, der fremføres dér, er utroligt barbarisk. Det hævdes direkte, at krig for evigt er en del af menneskets engagement, virksomhed eller drivkraft – eller hvad man nu vil kalde det. Under alle omstændigheder fremstilles krig som en del af menneskets natur.

Det afviser jeg kategorisk! Det er et bestialsk begreb, der stammer direkte fra filosofierne i den britiske oplysningstid – folk som John Locke og Thomas Hobbes – og hele idéen om Leviathan: at mennesket per definition er ondt. Alt dette er blot imperiefraktionens ideologi.

Det er ikke virkeligheden. Men hvis NATO overtager positionen fra det værste affald fra det Britiske Imperium, bør det virkelig give anledning til dyb bekymring. Det er ikke overraskende, men at se det sort på hvidt er ekstremt chokerende.

Jeg tror, vi må forstå, at denne form for propaganda uundgåeligt vil føre til en human katastrofe, hvor menneskeheden risikerer at forsvinde i en global atomkrig. Folk må vide dette.

SCHLANGER:

Hvis man ser tilbage på den tidligere periode under den kolde krig, var der film som *Dr. Strangelove*, der satiriserede og gjorde grin med denne type galninge med deres våben og planer

om at udrydde menneskeheden. Nu tager denne nye NATO-dokumentar det alvorligt; man kan tydeligt se mentalitetsændringen.

Når vi taler om dette, er der et par ting, der er virkelig alarmerende. Vi har et spørgsmål fra en person i Schweiz, som spørger:

“Kan du kommentere på, at Den Europæiske Union har sat den pensionerede schweiziske efterretningsagent Jacques Baud,” som de skriver er en meget seriøs person, “på sanktionslisten som russisk agent?”

ZEPP-LAROUCHE:

Jeg synes, det bør vække bekymring hos alle, der stadig har håb om demokrati, ytringsfrihed og friheden til at udtrykke sig. Jeg ser af og til Jacques Bauds videoer, og jeg mener, at han er en meget skarp analytisk ekspert, som mange gange har insisteret på, at han aldrig bruger russiske kilder, men udelukkende vestlige og ukrainske kilder.

At påstå, at han blot gentager russisk propaganda – jeg synes, EU diskrediterer sig selv over for hele verden med sådanne handlinger. Hvad gør det? De blev alle skræmte, da J.D. Vance på sikkerhedskonferencen i München sagde, at der ikke er demokrati og ytringsfrihed i EU. Så nu har man leveret beviset – som om det stadig var nødvendigt.

Men alvorligt talt: Jeg mener, at alle bør tage Jacques Bauds parti, for det er en grundlæggende rettighed at have ytringsfrihed og meningsfrihed. Hvis man ikke længere kan analysere konflikters oprindelse, som Baud plejede at gøre, ender vi i et diktatur.

SCHLANGER:

Der er flere andre skandaløse ting, der sker, som vi har fået spørgsmål om. En af vores venner i London spørger:

“Er der intet, der kan gøres for at stoppe tyveriet af

midlerne fra de russiske aktiver?"

ZEPP-LAROUCHE:

Det ser ud til, at de går videre med det. Der var et møde, hvor en mindre gruppe af EU-stats- og regeringschefer besluttede at påberåbe sig artikel 122 – jeg mener, det er den – i EU-traktaten, som vedrører en nødsituation.

Der er imidlertid ikke tale om en nødsituation, men de besluttede alligevel at bruge denne artikel for at fjerne kravet om enstemmighed og erstatte det med kvalificeret flertal, så lande som Ungarn og Slovakiet ikke kunne nedlægge veto mod en sådan beslutning.

Det lyder måske som et smart træk for dem, men jeg tror, at hvis de går den vej, inviterer de til modforanstaltninger, som de ikke er forberedte på at håndtere. Selv den polske premierminister Tusk advarede EU mod at gå videre med dette, fordi det ville få ødelæggende konsekvenser.

Dette kan være det, der udløser hele situationen, fordi Rusland kunne reagere ved at konfiskere meget store aktiver, som tilhører europæere i Rusland. Jeg tror, det kunne udløse en eskalation, som – i betragtning af det finansielle systems skrøbelighed – kunne blive det sidste søm i kisten.

SCHLANGER:

Vi har et par spørgsmål fra Tyskland, eftersom Merz fortsat er meget aktiv som leder sammen med Starmer og Macron i *Koalitionen af Villige*, så at sige. Spørgsmålet lyder:

"Tillader den tyske forfatning en mistillidsafstemning? Hvis ja, ville det være en måde at fjerne Merz på? Hvis ikke, hvad kan man så gøre?"

ZEPP-LAROUCHE:

Der er flere procedurer. Der er mistillidsvotummet; der er også en anden form for mistillid – jeg har glemt den præcise betegnelse nu. Under alle omstændigheder skal den ene indkaldes af kansleren selv, den anden af et andet parti.

Det er derfor meget muligt, at hvis spændingerne inden for koalitionen – og endda inden for CDU/CSU – fortsætter om alle mulige emner, såsom pensionsspørgsmålet, klimapolitikken og andre spørgsmål, så er flertallet i denne regering så spinkelt, at det kunne ske meget hurtigt.

Især nu, fordi panikken i tysk politik er blevet forstærket af NSS-dokumentet og dets afsnit om Europa. Dokumentet kritiserer de europæiske regeringer og siger, at de undertrykker oppositionen. I det væsentlige gentager det, hvad J.D. Vance sagde på sikkerhedskonferencen i München, og lover derefter, at USA vil støtte oppositionens demokratiske rettigheder – eller noget i den retning.

Dette skabte panik, fordi mange sagde, at det betyder, at den amerikanske regering går ind for et regimeskifte rettet mod de liberale regeringer i Europa. Der er i øjeblikket meget hyppig kontakt mellem AfD-partimedlemmer og USA. De har netop deltaget i en *Young Republicans Gala* i New York, hvor en af dem – lederen af fraktionen, tror jeg – modtog en pris.

Heritage Foundation er også meget involveret, både i Det Hvide Hus og i AfD. Nogle af deres topfolk rejser frem og tilbage. Der er altså i øjeblikket en meget aktiv forståelse mellem Trump-administrationen og AfD.

Det har konsekvenser, som man på nuværende tidspunkt kun kan spekulere over, men jeg tror meget vel, at denne regering ikke vil vare særlig længe. Ligesom Macron og Starmer har disse mennesker meget små flertal, og det er netop derfor, situationen er så skandaløs.

Macron har tydeligvis mistet legitimiteten i sit præsidentembede, men han fortsætter alligevel med at gøre, hvad han gør, og klamrer sig til magten uanset konsekvenserne. Men jeg tror ikke, det vil fortsætte for evigt, for indsatsen er så høj, at uforudsigelige begivenheder kan indtræffe når som helst.

SCHLANGER:

Var der nogen ændringer som følge af Macrons besøg i Kina?

ZEPP-LAROUCHE:

Det er ligesom dengang Macron tog til Kina i 2019 eller 2020. Han holdt dér en fantastisk tale – jeg husker den tydeligt, fordi den var så fremragende. Han sagde, at Frankrig ønskede at samarbejde med Kina om udviklingen af Afrika, og at man ville bede Kina om at hjælpe Frankrig med ikke at begå de samme fejl som under den franske kolonialisme.

Jeg sagde til mig selv: *“Mand, den fyr lærer virkelig noget!”* Men var der nogen konsekvenser i praksis? Nej. De fortsatte deres politik, og som følge heraf smed de forskellige stater i Sahel-området franskmændene ud. Så meget for Macrons løfte om at ændre Frankrigs holdning til Afrika.

Han holdt nogle taler under sit seneste Kina-besøg, som lød, som om han ønskede at forbedre relationerne. Men så kom han hjem, og tre dage senere sagde han det stik modsatte.

Det er meget svært; det er næsten som med Trump. Man ved ikke præcist, hvad en af disse mennesker siger om morgenen i forhold til om aftenen. Det er simpelthen et tegn på tiden. Jeg tror, de er ekstremt nervøse og ikke har styr på deres tanker – ellers ville de jo ikke handle, som de gør.

SCHLANGER:

En af de personer, der forbliver konsekvent, er Benjamin Netanyahu – konsekvent engageret i etnisk udrensning, folkemord og krig mod palæstinenserne og Iran, alt sammen for at forblive ved magten.

Spørgsmålet er blevet rejst i de sidste to dage i en række israelske tidsskrifter, om Netanyahu vil bruge angrebet på strandfesten for Hanukkah-deltagere i Australien, hvor mindst 15 mennesker blev dræbt af terrorister, som begrundelse for endnu et angreb på Iran.

ZEPP-LAROUCHE:

Det kan ikke udelukkes. Han beskyldte straks den australske regering for at være ansvarlig for det, der skete, fordi den anerkendte den palæstinensiske stat for tre måneder siden, hvilket er fuldstændig latterligt; der er ingen sammenhæng.

Han angreb også andre vestlige ledere for at være ansvarlige, fordi de efter hans mening ikke har fortsat kampen mod antisemitisme, hvilket også er ... Man kan samle ting, der slet ikke hører sammen. Men det ligger helt sikkert i luften.

På den anden side mener jeg, at der har været en meget klar kommunikation fra Lavrov, som sagde, at han har en aftale med Trump-administrationen om at afkøle situationen med Iran. Rusland støtter Iran og fortsætter med at bygge Bushehr-atomkraftværket i samarbejde med Iran.

Jeg tror, det, der har ændret sig i forhold til angrebene i juni, er, at der nu er et langt stærkere engagement fra Ruslands side. Det ser også ud til, at Trump – i forbindelse med aftalen mellem Rusland og USA – ikke ønsker at bevæge sig i retning af at støtte endnu et angreb.

Det er i hvert fald mit håb, og jeg mener, der er visse tegn på det, men jeg ved det ikke med sikkerhed.

SCHLANGER:

Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. Der er et andet spørgsmål til dig, Helga, som jeg finder interessant. Det er fra en person, der fortæller, at han plejede at høre sin far tale om Lyndon LaRouche som verdens største økonom.

Han skriver:

“Din afdøde mand plejede at gøre grin med Økonomi 101. Jeg lærte én ting af Økonomi 101, nemlig at det ikke løser problemerne forårsaget af monetær manipulation at skifte frem og tilbage mellem kvantitativ lempelse og kvantitativ stramning. Måske burde vi sende vores økonomiministre på et genopfriskningskursus i Økonomi 101. Men seriøst: Hvad kan man gøre for at bryde denne boom-bust-cyklus?”

ZEPP-LAROUCHE:

Der er en enkel løsning, og det er Franklin D. Roosevelts Glass-Steagall-lov fra 1933 om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed og investeringsbankvirksomhed. Den er en del af Lyndon LaRouches fire love. Det afgørende er ikke blot at genindføre Glass-Steagall i ét land, men at gøre det globalt – i det mindste i de lande, hvor der findes høj spekulativ aktivitet.

Kina er allerede i gang med at slå ned på dette; de forbyder spekulation med stablecoins og kryptovalutaer. De advarer meget tydeligt om farerne ved sådan spekulativ, ukontrolleret manipulation, for det er jo det, der reelt foregår.

I USA, London og andre steder åbner man derimod sluserne endnu mere for denne type aktivitet. Og naturligvis sankede Federal

Reserve renten med 0,25 %, samtidig med at man igen vil tilføre omkring 40 milliarder dollars om måneden til det finansielle system. Det vil igen presse inflationen op og i sidste ende kunne føre til hyperinflation.

Dette kan kun stoppes gennem lovgivning, der forhindrer det. Vi cirkulerer i øjeblikket igen Lyndon LaRouches fire love i kombination med en længere artikel af Paul Gallagher. Jeg kan kun opfordre jer til at læse, downloade og distribuere dette materiale og tale med så mange folkevalgte som muligt – parlamentarikere, kongresmedlemmer, delstatslovgivere og borgmestre på alle niveauer – og fortælle dem, at de skal forberede sig.

Den store krise er på vej, og den er måske tættere på, end de fleste tror. Systemet er så overgældsatsat, at ethvert forsøg på at løse problemerne med flere monetaristiske midler blot forværrer situationen.

Tag derfor vores lovgivningsforslag, spred dem, og organisér parlamentsmedlemmerne til at gennemføre dem.

SCHLANGER:

Jeg modtog også et spørgsmål fra en person, der henviste til tegn på fare for en tilbagevenden til fascisme i Europa, herunder i Tyskland. Spørgsmålet lød:

“Er dette det samme som fascismen fra 1930’erne? Er der forskelle?”

Personen spurgte også, om vi vil udarbejde en rapport om dette, hvilket jeg tror, vi vil. Så hvad kan du sige om det?

ZEPP-LAROUCHE:

Det er et meget svært spørgsmål, og jeg mener, at man skal være både forsigtig og grundig. Der har tidligere været meget

ordkløveri, hvor folk har beskyldt Putin for at være som Hitler. Det er selvfølgelig absurd.

Jeg tror, der er et problem med afnazificeringen i Tyskland. Der foreligger nu endda en undersøgelse fra Kiel Universitet, som har set nærmere på, hvordan denne proces forløb. Undersøgelsen viste, at man på mellemniveau genindsatte mange mennesker, der havde været medlemmer af NSDAP, i politiet, domstolene og advokatstanden, simpelthen fordi der var mangel på arbejdskraft til disse stillinger. Det har sandsynligvis haft en vis indflydelse.

Der kan være familier, som ikke betragtede 1945 som en befrielsesdag, men som en kapitulationsdag, og som derfor kan have en dybt rodfæstet trang til at hævne sig på russerne. Det ved jeg ikke, men det er et fænomen.

Man har NATO's generalsekretær, Rutte, som holdt en utrolig tale ved München-sikkerhedskonferencen i Berlin i sidste uge. Han sagde, at vi skal være parate til at gøre det, vores bedsteforældre og oldeforældre gjorde. Han antydede, at vi igen skal forsvare os mod russerne.

Hvis man husker historien: Hvem angreb hvem under Anden Verdenskrig? Det var ikke sovjetterne, der angreb Tyskland; det var nazisterne, der angreb Sovjetunionen. Når man kommer med sådanne uklare, sammenflettede og tågede udtalelser, regner man åbenbart med, at alle lider af historisk hukommelsestab – at vi alle er dumme og ikke kan huske det mest grundlæggende om det 20. århundredes historie. Jeg ved det ikke.

Jeg tror, der er fare for en ny form for fascisme, men jeg tror, den sandsynligvis vil være en blanding. Jeg har tænkt mig at undersøge dette nærmere: en blanding af schachtisk økonomi – med andre ord ubegrænsede militærudgifter kombineret med sparepolitik over for sociale udgifter.

I nazisternes tilfælde førte dette til det berygtede

Tiergarten-program, eutanasi, som reducerede omkostningerne ved de såkaldt "ubrukelige spisere". Det var den endelige version af denne logik.

Ser vi noget, der bevæger sig i den retning med nedskæringer i sundhedsvæsenet og lukningen af hospitaler i landdistrikterne overalt i Tyskland? Man kan i hvert fald sige, at udviklingen går i samme retning.

Er der andre tendenser? Ja, helt sikkert. Man må medtage brugen af kunstig intelligens til militære formål, automatiseringen af krigsførelse og algoritmisk måludvælgelse for beskydning, som tilsyneladende finder sted i Gaza.

Jeg mener, at man skal se meget nøje på dette og finde ud af, hvad der udgør den grundlæggende fascisme, som lurder i baggrunden, og hvad der er nye former. For fascisme betyder ikke nødvendigvis ensartede uniformer, der marcherer i takt; den kan også bære moderne klæder.

SCHLANGER:

Helga, på fredag har vi igen møde i Den Internationale Fredskoalition. Dette har været afgørende for at samle kræfterne internationalt for at adressere nogle af de emner, vi har talt om i dag. Hvad er der på dagsordenen denne fredag?

ZEPP-LAROUCHE:

Jeg har endnu ikke listen over talere, men jeg er sikker på, at der vil være en bred diskussion om den nye amerikanske nationale sikkerhedsstrategi, fordi den har så store konsekvenser. På den ene side vælter den den tidligere orden fuldstændigt, hvilket er grunden til, at europæerne er så bange for den.

Samtidig har man den forestående invasion af Venezuela.

Regeringen i Trinidad og Tobago har netop givet USA tilladelse til at bruge deres flyvepladser og så videre. Det Hvide Hus har udsendt en utrolig erklæring, hvor de siger, at det største antal tropper er samlet omkring Venezuela for at tage tilbage, hvad Venezuela angiveligt har stjålet fra USA i form af land og olie.

Hvor har Venezuela stjålet amerikansk land og olie? Nogle af disse ting er svære at forstå; man spørger sig selv, hvilket univers man befinder sig i.

Hvad angår faren for en landinvasion, vil jeg sige nej. Men specialoperationer – ja. En landinvasion ville kræve mange styrker på jorden, og USA har ganske enkelt ikke nok tropper der til det. Jeg tror ikke, det vil ske.

Men der er helt klart et forsøg på at destabilisere alle regeringer, som ikke er enige i Trumps eller Marco Rubios verdenssyn. Det vil derfor helt sikkert være et centralt emne.

Dernæst naturligvis konsekvenserne af det, der kommer ud af situationen i Ukraine. Som altid vil vi have nogle af de bedste eksperter. Sidste gang havde vi Alistair Crooke; tidligere har vi haft andre topfolk. Det er uden tvivl det sted, hvor man kan opdatere sine indsigter med førende eksperter, der taler om de mest presserende emner netop den dag og den uge.

SCHLANGER:

Du kan deltage i diskussionen; linket findes på *schillerinstitute.com*. Det er fredag kl. 11.00 østkysttid.

Helga, tak fordi du var med os igen i dag, og tak for dine kommentarer og din vedvarende optimisme.

ZEPP-LAROUCHE:

Tja, hvad kan man ellers gøre? Deltage i kampen – det er det bedste, man kan gøre for sig selv.

SCHLANGER:

OK, vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE:

Vi ses.